

dovolená

Machovská Lhota 2002

(30.6. – 5.7.2002)

30.6. – neděle

Moje cesta do Broumovek začala srazem s Lukym na hlavním nádraží v Praze, a to přesně ve vlaku R251, vozu č. 343, který odjížděl před půl osmou ranní. Určený vůz jsem našel snadno podle Lukyho zuřivě mávajícího z okénka. Filip se k nám připojil v Nymburce a před tři čtvrtě na jedenáct jsme dosáhli Police nad Metují. V sousední vesnici (Bezděkově) na kopci na nás měl čekat v 11 hodin Tomáš, který nás měl dopravit do Machovské Lhoty mastnáckým autem.

11 hodin – Tomáš nikde. Zatímco jsme diskutovali, jestli máme jít pěšky, tak Tom našťestí dorazil. Ve Lhotě na nás už čekal zbytek osazenstva: Michal s Kát'ou a Špíla. Sotva jsme se zabydleli, začali Tomáš s Filipem vymýšlet, kam by se šli podívat na televizi na finále nějaké bezvýznamné hry. Hospody v Machovské Lhotě zklamaly, a tak zamířili přímo do Machova. Zatímco byli pryč, tak jsme my zbylí stihli procházku a piknik na zahradě. Po návratu fotbalových fanoušků přišel na řadu kriket a večer oheň s kytarou a zpěvem. Tomáš se stále nemohl dopočítat, chyběl mu osmý člověk. Michal začal číst Jméno růže, Kát'a Pána Prstenů, Tomáš Harryho Pottera a já Zaklánače.

1.7. – pondělí

Na pondělí byl připraven krátký výlet na Bor a k Lukyho chatě. Vyrazili jsme dopoledne. Nikdy jindy jsme už dopoledne z domu nevyšli. Počasí bylo slušné. Cestou na Bor nás Tomáš zavedl ke skále vhodné k lezení. Tomáš, Filip, Michal a Špíla na ni hned vylezli, i když starostlivá starší sestra Katka se raději nedívala. Dalším cílem byla vyhlídka Bor – oficiální i tajná Tomášova. Na Lukyho chalupě byli zrovna strejda s tetou, kteří nás pohostili kouskem buchty a my se mohli vydat zpět do Machovy Lhoty. Následoval oběd (byť trochu pozdní) a kriket. Večer drbárna a hra na kytaru. Za zmínku stojí potíže našich děvčat s příliš emancipovaným Lukym, který se pořád držel dřezu a mytí nádobí.

2.7. – úterý

Na dnešní den jsme naplánovali výlet do Polska. Odchod z chalupy se oproti včerejšímu dni posunul – vyrážíme až po obědě. Počasí je zatím slušné. Přecházíme hranice a loukami se blížíme ke Stolovým horám, Velkému a Malému Scielinci. Počasí se pomalu, ale jistě kazí. Vycházíme na Velký Scielinec, kde se nachází skalní město, ovšem platí se zde za vstup. Skalní město je velmi zajímavé – v některých průrvách se ještě drží snůh.

Scházíme z Velkého Scielince do nížiny a začíná pršet. Přecházíme údolí a míříme k Bílým skalám. Ty nejsou zdaleka tak bílé, jak by se mohlo podle názvu zdát. Tomáš se vymlouvá tím, že prší a nejsou vidět nebo je bílá barva tak namoklá, že zšedla. Pokračujeme po hřebeni za vytrvalého deště k Bledným skalám. Tam se za normálních podmínek také platí vstupné, ale déšť vyhnal i babku pokladní, takže procházíme do skalního města bez zábran. Toto skalní město se vyznačuje úzkými průrvami a jezírky mezi skalami, kde aranžujeme zajímavé, a jak jsme později zjistili, i vydařené fotky. Naštěstí je zde mnoho převisů a je kam se schovat před silícím deštěm. Po průchodu Blednými skalami scházíme z cesty a najednou

se objevujeme na Tomášově tajné vyhlídce. (Přechod státní hranice bez kontroly pasu.) Odtud je to už jen skok zpět do Machovy Lhoty. Sušíme vše, co máme, a náš čtenářský kroužek se věnuje své oblíbené zábavě.

3.7. – středa

Dnes opět celé dopoledne odpočíváme a až po obědě se vydáváme na cesty, přímo do Broumovských stěn. Naším prvním cílem je několik vyhlídek a Skalní brána. Skalní brána je dobytá a někteří na ni i lezou. Dále se přesouváme na Božanovský špičák, nejvyšší to vrchol Broumavek. Tam překonáváme dosavadní rekord v počtu lidí na koni a fotíme se na něm. Vzhledem k pokročilé době rušíme cestu na SMS-pevnost a spokojujeme se s Junáckou vyhlídkou, kde je zápisník pro návštěvy. Vzhledem k tomu, že zde Filip vylezl na odporně vyhlížející skálu (ovšem pozdější fotka tohoto kousku je vyhlášena jako jedna z nejzdařilejších) průrvou oddělenou od vyhlídky, tak jsme to hned do onoho zápisníku zaznamenali. Kousek od Junácké vyhlídky se nachází sut'ový svah a v něm něco jako jeskyně. Tři naši odvážlivci (Michal, Tomáš a Filip) postupovali stylem: „Hele díra, já do ní vlez!“ a prozkoumali ji. Vylezli o pár desítek metrů dál.

Cesta zpět se poněkud zdramatizovala. Nacházíme se asi čtyři kilometry od Machovy Lhoty a scházíme z kopce. Když v tom za sebou slyšíme podivné zvuky: „Kň, kň.“ Liška! Na cestě za námi sedí malá liška. Jde po nás, máme strach ze vztekliny! Snažíme se jít dál a nevnímat si jí, ale jde pořád za námi. Ozbrojujeme se větvemi a kameny. Jdeme stále dál. Po kilometru přicházíme na asfaltovou cestu, ale ani to ji neodradí. Proto volíme taktiku běžně používanou proti divokým býkům – rozdělujeme se na dvě skupiny. Tomáš s Filipem odbočují do lesa a my ostatní pokračujeme po cestě. Bez problémů docházíme do Machovské Lhoty. Chvíli po nás přicházejí oba odvážlivci. Liška je pořád pronásledovala, takže jí na cestu vyklopili paštiku. To sice lišku na chvíli zdrželo, ale za chvíli byla zpět za nimi. Vzhledem k tomu, že cesta lesem byla kratší než naše a křížily se, tak museli vést lišku dál. Přešli louku až na hlavní silnici, ovšem liška se nedala zmást ani loukou a za chvíli byla na

silnici. Jakmile ovšem došli ke kraji Machovy Lhoty, kde bylo plno psů a slepic, tak se liška zalekla a dál se neodvážila.

Večer jsme probrali dění přes den, udělali oheň a šli spát.

4.7. – čtvrtek

Dnes je opět zataženo a deštivo, proto po dlouhém, skoro celodenním přemýšlení vyrážíme směr SMS-pevnost. Tu se nám daří po lehkém bloudění najít a prolézáme skalní mikroměsto, které ji tvoří. Je zde přístřešek, který už dlouho nikdo neudržoval, a spousta žebříků a můstky. Prolézání pevnosti nám zabírá dosti dlouhý čas. Vracíme se do chalupy, cestou potkáváme jen pár indiánů a žádnou lišku. Kousek od Lhoty nás chytá slušný déšť, ten jsme naštěstí přežili. V chalupě opět sušení. A večer – městečko Palermo a mafie. Mafiánem dne se stal Filip. Filip také tento večer věnoval praní, aby, až přijede do civilizace, nevypadal jak santusák.

5.7. – pátek

Poslední den a odjezd. Každý se rozjíždíme jiným směrem. Nejprve Filip za příbuznými do středních Čech, pak já s Lukym. Já na hrad Litici za šermíři a Luky do Žamberka na chalupu. Máme luxusní odvoz na nádraží autem Tomášova tatínka. Ostatní později domů. Ještě si ráno dáváme závěrečnou partičku kroketu a sbohem Machova Lhoto!

Sepsal Martin a opět doopravoval Luky